

Actief zijn

door: A. Gibert

Als iemand zegt dat het een karaktertrek is van deze tijd van verval is “weinig kracht” te hebben. Dan kan hij horen tegenwerpen: “Moeten we dan de armen over elkaar doen en ongevoelig blijven voor zoveel nood om ons heen?” Aan de andere kant zouden christenen met een krachteloos en vormeloos leven er een verontschuldiging in kunnen vinden en zeggen: “Waarom zouden we ons inspannen, alles lijdt toch schipbreuk? Laten we ons op de achtergrond houden en niets doen!”

Grote of kleine activiteiten

We kunnen geen grotere vergissing maken. De dag van de kleine dingen is niet een dag van luiheid of traagheid. Het is de dag dat, na de terugkeer uit de ballingschap, de handen van Zerubbabel het huis des Heren heeft gegrond en heeft voltooid. Dat was als niets in de ogen van mensen, maar waaraan een zwak overblijfsel aangemoedigd door de Heer, moest werken. Het zal door de Heer niet vergeten worden, zelfs dan niet, als hun trouw en werkzaamheid verachtelijk zou schijnen voor de ogen van de menigte. (Zach. 4:9; Hag. 2:1-4; Mal. 3:16).

Omdat de nacht vergevorderd is en de dag nadert moeten wij uit de slaap opwaken. Het feit dat wij moeten waken, terwijl de slaap ons overmamt vereist inspanning. Maar als het einde van alle dingen nabij, moet men waken om te bidden om door de Meester gevonden te worden, bezig met hetgeen Hij gegeven heeft om te doen (1 Petr. 4:7; Luk. 12:43). Nee, hij van wie de oprechte gezindheid is opgewekt (2 Petr. 3:1) ten opzichte van de tijd die wij beleven, mag niet traag zijn. Strijdend tegen de algemene drang naar “grote dingen” waarop de natuurlijk mens zich beroemt, strekt hij zich uit naar de dingen, die de Heer te allen tijde aan de Zijnen vraagt in een grote en nederige afhankelijkheid, met groter wordende ingetogenheid als de weerspanning overal wordt gepredikt. “*Weest niet traag in de ijver; weest vurig van geest; dient de Heer*” (Rom. 12:11).

Weliswaar moeten we niet proberen de wereld te verbeteren. Die ligt zonder beroepsmogelijkheid onder het oordeel. Ook niet de Gemeente van het begin te

willen herbouwen, zij is het grote huis geworden, zij verwacht Babel. Meer dan ooit moet hij, die de Naam van de Heer belijdt, zich afzonderen van alle ongerechtigheid en uitgaan. “*tot Hem uitgaan buiten de legerplaats, terwijl wij zijn smaad dragen*” (Hebr. 13:13). Maar zou er niets buiten de legerplaats te doen zijn? Heeft Christus in Zijn vernedering niet voortdurend het voorbeeld van een werkzaamheid, die met gebed begon voor de dag aanbrak? Hij heeft gezegd: “*Ik moet de werken werken van Hem die Mij heeft gezonden, zolang het dag is; de nacht komt wanneer niemand kan werken*” (Joh. 9:4).

“Wees niet traag in ijver.” In 2 Korinthe 8:7; Hebreëen 6:11, Judas vers 3, Markus 6:25, 2 Petrus 1:5, 2 Korinthe 7:11,12 en Lukas 1:38 worden de woorden: bereidwilligheid, ijver en haast gebruikt. Zo moet het op elk terrein zijn.

In de familiekring

Op de eerste plaats in de familiekring. De redenen om actief te zijn doen zich voortdurend voor, zowel voor de christelijke huisvrouw in de zorg voor het gezin en de opvoeding van de kinderen, die de normale en vruchtbaarste bezigheid in de Heer vormen, als voor het hoofd van het gezin, zijn activiteit wordt voortdurend geëist als hij wil dat zijn huishouden het kenmerk draagt van het Woord van God en van het gebed. Wat zien we tegenwoordig in de wereld? Het gezinsleven is in achtung gedaald. De huwelijksband gewantrouwd. Veel ouders zijn zich niet bewust van hun verantwoordelijkheid en omdat ze die niet nakomen, wordt de wanorde thuis aangemoedigd. Andere ouders eisen tevergeefs een gezag op, dat door hun gedrag krachteloos blijft. Hun kinderen ondergaan veel uitwendige invloeden, die ze van het huiselijk middelpunt verwijderd en ze er toe drijft om voorbarig een twijfelachtige personaliteit te laten zien. De trekjes van de laatste dagen worden er gemakkelijk in herkend. (2Tim.3:2) Mochten allen, die de Naam van de Heer liefhebben, ijver tonen in de huiselijke kring, die zo ernstig bedreigd wordt.

In de gemeente

Wat zullen we zeggen van activiteiten in de gemeente? Laat ieder die dienst vervullen, die wij van de Heer gekregen hebben om te vervullen. Niemand kan zeggen dat hij er geen heeft gekregen. Bovendien moeten wij allemaal, uit één hart, de kostelijke aanbiddingsdienst vervullen en op elkaar acht geven en elkaar aanvuren in liefde en goede werken... en dat zoveel meer als wij zien dat de dag nadert (Hebr. 10:25).

Wat een activiteit verwacht de Heer van ons op dat terrein! *“Mijn zonen, weest nu niet traag; want de HEERE heeft u verkoren, dat gij voor Zijn aangezicht staan zoudt, om Hem te dienen; en opdat gij Hem dienaars en wierokers zoudt wezen”* (2 Kron. 29:11). Dat zei Hizkia tegen de priesters en Levieten, opdat ze zouden deelnemen aan het werk van de reiniging van de tempel, dat hij moest doen, omdat hun vaders ontrouw waren geweest en de toorn van de Heer op Zijn volk rustte.

Wij hebben evenmin een verontschuldiging om onwerkzaam te blijven tegenover de wereld. Wij zijn in de wereld geplant om te schijnen als lichten die het woord van het leven vertonen. (Fil. 2:16).

Op het werk

In zijn werkring laat een christen dit zien, door zijn werk te doen met nauwkeurigheid, ijver, eerlijk, niet uit winstbejag of eerezucht, maar voor de Heer. Ook niet als een ongeduldig verdragen van dwang in een geest van nooit voldane eis, die tegenwoordig vaak gevonden wordt, maar als de Heer en niet de mensen dienend. (Ef.6:7) Dat is waarschijnlijk het eerste en een voortdurend getuigenis om naar buiten te laten zien. Het werk doen voor Christus, in plaats van de Heer aan de deur van de werkplaats achter te laten, dat veronderstelt, dat het vak en de manier waarop men het werk verricht Zijn goedkeuring heeft. Als hij het zo doet, versiert hij de leer van God onze Heiland. (Tit.2:10) Als dat van slaven wordt gezegd, hoeveel te meer dan van toepassing op een ieder, die in meer gunstiger omstandigheden werkt.

Tijdens vrije tijd

De christen kunnen we herkennen aan de manier waarop hij zijn vrije tijd gebruikt. Het opgevoerd tempo van het tegenwoordige leven eist ontspanning en rust. Maar veel mensen zijn meer bezig met hun vrije tijdsbesteding, feestjes, weekends, feestdagen, betaalde vakantiedagen, dan met hun gewone werk en tonen zich dan ook meer actief! Hoe is dat met ons? Wij spreken hier niet over de zondag. Want het gebruik van de dag van de Heer zou geen vraagstuk moeten zijn en toch zou het goed zijn Jesaja 58:13 en 14 eens te lezen. Dat is een toepassing op de sabbat, maar gezien als de heilige dag des Heren – Mijn heilige dag.

Als wel beschouwd, stelt God nu velen onder ons meer tijd en gemak ter beschikking, om het Woord te lezen en te bestuderen met meer kostelijke middelen, om elkaar op te bouwen en om te evangeliseren, meer dan men vroeger had. Deze bevestiging zal velen verwonderen, die hun gekwelde leven betreuren. Laten we niet vergeten, dat het nog niet zo lang geleden is, dat een werkweek 72 uur telde en meer, zonder verlof, zonder pensioen en toen de dagtaak van de boerenarbeider overal drukkend was. Het is maar al te waar, helaas, dat de stoffelijke vooruitgang, die de lichamelijke inspanning van de mensen verminderde, tot gevolg heeft een geestelijke en zenuwachtige spanning. Dit was tot voor kort onbekend. Maar we zien nu veel nutteloze zorgen en moeite in deze zenuwachtige opwindende die het niet waard zijn vergeleken te worden met de allereerste behoefte: onze zielen voeden en de Heer dienen. Wat doen we met onze vrije tijd? Laat een ieder zich onderzoeken voor de Heer. Mensen van deze tijd, rijk of arm, brengen hun vakantie door of dromen ervan, in plezierreizen of in sportbeoefening of in de ontzenuwende leegheid van het strand en toeristenoorden die worden aangeprezen. Zouden wij hun gedrag navolgen in een lijdelijke, bedroevende gelijkvormigheid?

Ik wil niet spreken als rechter of zedenmeester, dat weet God. We weten heel goed, wat het huidige bestaan meebrengt aan strijd en moeilijkheden. Ieder zijn omstandigheden verschilt weer van de ander, van leeftijd, omgeving en land. Maar juist de deugd die wij moeten voegen bij het geloof, pakt deze moeilijkheden flink aan. Zij strijdt tegen dit algemeen geworden verlangen om te voldoen door de nieuwe middelen aan de begeerte der ogen, de begerlijkheid van het vlees en de grootsheid van het leven, zonder er ooit in te slagen, maar door er de activiteit van te verhinderen naar Gods gedachte.

Door liefde gedreven

Trouwens het zijn altijd de dorens van de zorgen, van de rijkdom en van de wellust van het leven, die het zaad verstikken, zodat de vrucht niet rijp wordt. (Luk.8:14) De zucht naar genot die door de moderne beschaving wordt aangeboden, die steeds maar meer biedt, doet meer kwaad dan vervolgingen. Zullen wij aan de bedrieglijke genietingen van de zonde onze geestelijke zegeningen in de hemelse gewesten opofferen en net zoals Ezau ons eerstgeboorte recht verkopen voor eten? Dit alles is een zaak van het hart. Wij hebben nodig, gedrongen te worden door de liefde van Christus en te oordelen, dat als één voor allen gestorven is, allen dan gestorven zijn en net zoals Paulus, alle dingen schadelijk te achten om Christus wil. *“Opdat zij die leven, niet meer voor zichzelf leven, maar voor Hem die voor hen is gestorven en opgewekt”* (2 Kor. 5:14,15).

Hoeveel gelegenheden laten wij voorbijgaan om de karaktertrekken te laten zien van de reine en onbesmette godsdienst voor God en Vader. En

ontplooiën wij activiteiten om wezen en weduwen te bezoeken in hun verdrukking en zijn wij actief om onszelf onbesmet te bewaren van de wereld. (Jak.1:27) Bij ons ontbreekt het vaak aan ijver om de voeten te schoeien met de voorbereiding van het Evangelie en tot de zondaar te spreken over de Heer. Een gave als Evangelist is daarvoor niet nodig, maar alleen liefde tot de Heer en liefde voor de verloren ziel.

Het arbeidsveld is zeer groot. Wij hoeven ons niet af te vragen of die arbeid klein of groot is. Ook niet wat voor gevolg die heeft, in het oog van de wereld. Die vergist zich er vaak in, hoewel de wereld vaak beter weet dan wij wat de goede werken zijn die wij behoren te doen (Tit. 3:8). Wat belang heeft voor de getrouwe in Filadelfia is, dat de Heilige en Waarachtige zijn werken kent, zelfs als Hij de waardering niet uitspreekt, die Hij ervoor heeft.

Deze christelijke activiteit, en daar moeten we op aandringen, is voor alle tijden, maar zij neemt in het bijzonder een karakter aan van verstandelijke dienst in een tijd van algemeen verval, wat een voorloper is van afval.

Die dienst of activiteit vereist een toenemende inspanning die groter wordt naarmate de getuigen minder en zwakker worden. Sterkt u, zegt Paulus tot Timotheüs met het oog op deze moeilijke tijden van de laatste dagen. Houdt wat u hebt, zegt de Heer tot Filadelfia, dat kleine kracht had.

Vurig van geest

Die activiteit krijgt haar voortdurende waarde van een vurige geest, die haar stuwt, terwijl ze de Heer dient. Net zoals het hart van de kinderen van Korach trilde van blijde woorden om de Koning te eren, zo trilt de geest van de ware dienstknecht om zich van die taak te kwijten. Op hetzelfde moment moet hij een algehele afhankelijkheid laten zien. Het gaat niet om dingen die wij goed denken, die wij ondernemen en waarover wij de goedkeuring van God vragen. Het gaat om dingen, die God ons opdraagt te doen en waarvoor Hij ons uitzendt want niet mensen sturen ons.

Volgens plan

Wij hebben nodig de wil van de Heer te onderscheiden, maar wij stellen daar zo dikwijls onze wil voor in de plaats. Bij het construeren van een machine of de bouw van een huis loopt de werkmans gevaar het geheel te bederven als hij zijn aandeel in het geheel naar eigen gedachte zou doen, zonder rekening te houden met de tekening en het plan van het geheel en met de

voorschriften van de details, die door de ontwerper of architect zijn gegeven.

Pauses

Aan de andere kant moeten we niet vergeten, dat de Heer ons niet nodig heeft en dat wij als we alles gedaan hebben wat ons bevolen is, onnutte slaven blijven (Luk. 17:10,11). Hij weet wanneer wij rust nodig hebben. (Komt hier afzonderlijk...) Onderbreking van activiteit stelt de ware gehoorzaamheid van Jezus op de proef. (Toen Jezus hoorde dat Lazarus ziek was, bleef Hij nog drie dagen in de plaats waar Hij was.) De Geest en niet de aandrang van onze harten leidt de activiteit naar Gods gedachte. Het hecht ons aan Hem, die zegt: "Zonder Mij kunt u niets doen!"

Invloeden op de activiteit

Ook is de activiteit nederig, Zij plaatst zich niet op de voorgrond. Ze is vreedzaam zoals alle wijsheid die van boven komt. Rustig werkend, zegt Paulus in 2 Thessalonica 3:12. Opwinding is een van de lelijkste eigenschappen voor de dienstknecht van de Heer. Martha bekommerde zich zozeer om de Heer Jezus waardig te ontvangen, dat zij de vurige geest van haar zus niet zag en daarom haar gast berispte, die zij zo graag wou eren. De tijd zou komen, dat de schijnbare inactieve overdenking van Maria zou resulteren in de hoogste activiteit die ooit iemand op aarde gegeven is om te volbrengen, namelijk, de nardus die zij had bewaard voor Zijn begrafenis over het lichaam van de Heer Jezus, tijdens Zijn leven, uit te gieten.

Wij voelen wel aan dat in die sfeer van echte christelijke activiteit er geen plaats is voor werken die in het oog vallen. Hierop beroemt zich de christelijke belijdenis en waar hoeveel toewijding daar ook is, en er is veel toewijding, de invloed van mensen gebruik maakt van al het gewicht van hun verstandelijke vermogens of van hun aanzien of van hun financiële mogelijkheden. Natuurlijk is het een verantwoordelijkheid en een zegen voor hen, die de tijdelijke middelen hebben ontvangen, om ze te gebruiken voor het goede, in de afhankelijkheid en de nederigheid van de vurige geest om de Heer te dienen. Toch is er een gevaar voor hen en voor de Gemeente om deze middelen te verwarren met de genadegaven die wij moeten uitoefenen.

"En al wat u doet, in woord of in werk, doet alles in de naam van de Heer Jezus, terwijl u God de Vader door Hem dankt" (Kol. 3:17).

We komen altijd weer op deze gouden regel uit.